

~~113095~~

Hovedkontor:
Ole Bulls Plass 9-11
Bergen

Telegramadr:
»Forenede«

Telefon:
Centralbord nr. 16710

Oppgi alltid
polisenummer

SF/AB

Bergen — Oslo — Trondheim

BERGEN, den 15. desember 1951.

Herr Bendik Aarberg,

Straumsgrend.

Polise nr. K.209.661.

I anledning Deres brev om ovennevnte polise kan meddeles at gjenkjøpsverdien kr. 246,00 allerede er sendt Erstatningsdirektoratet.

Det er ved denne polise ikke foretatt noen disponering til fordel for Deres datter eller andre.

Det forelå en begunstigelseserklæring av 5/12 1944 til fordel for Deres hustru og barn, men denne har De tilbakekalt i ny erklæring av 10/11 1950.

Når Erstatningsdirektoratet i henhold til gjeldende lov krever gjenkjøpsverdien utbetalt til seg, har vi intet annet å gjøre enn å utbetale beløpet. Vi kan tilføye at det også under krigen var en almindelig foreteelse at de daværende myndigheter beslagla poliser og krevde gjenkjøpsverdiene utbetalt.

Erstatningsdirektoratets kvittering vil bli sendt Dem senere.

Erbødigst

NORSKE FORENEDE
Livsforsikringsaktieselskap

Avskrift.

Straumsgrend, den 19/12 - 51.

Norske Forenede,

Oslo.

Ad polise nr. 209661.

Jeg har mottatt og bemerket Deres brev av 15. ds.

Da ovennevnte polise ble tegnet, ble det overfor Deres inspektør gjort oppmerksom på at det skulle være gavepolise til min datter, i likhet med 2 gaveforsikringer på min sønn i Norske Folk. Han anbefalte tariffen, men da jeg nå ikke har sett politen på årevis, kan jeg ikke si om oppnevningen av min datter som begunstiget er anført i den. Den oppnevning De nevner fra 1944 var m.h.t. ev. ~~krighandlinger~~ krigshendinger og den ble tilbakekaldet i 1950 for at politen skulle gå tilbake til den opprinnelige form til fordel for min datter alene. Var denne tilbakekallelse i 1950 forsvrig "lovlig", da E.d. allerede da hadde tatt hånd om politen og jeg ikke disponerte den?

M.h.t. Deres uttalelse at det "også under krigen var en almin-
delig foreteelse at de daværende myndigheter beslagla poliser", så skjønner jeg ikke hvor selskapene har vært og er når det gjelder å hevde forsikringsloven. Hvis det var tyske myndigheter som beslagla poliser, og selskapene ikke protesterte, er det vel fordi der etter omstendighetene var hjemmel i internasjonal lov? Hvis ikke var her god anledning å skaffe seg en fjær i hatten og en medalje. Hvis det var norske myndigheter som forårsaket foreteelsen, er skammen så meget større når det ikke ble protestert. De norske og tyske myndigheter sto som kjent sterkt mot hinannen under okkupasjonen. - Jeg vet at "gode" nordmenn oppfordret bankene til å oppgi jøders tilgodehavender etc., og det ble vistnok også etterkommet, men jeg visste ikke at livsforsikringsselskapene også var villig til å gå med på slike foreteelser og gå til utbetaling.

Noen risiko ved å framholde egen og andres soleklare rett løper man vel neppe aldri. Hadde man en slik frykt under okkupasjonen, så skulle man ikke behøve å ha det senere, når "rettsstaten" skulle gjenopprettes. Jeg trodde forresten heller ikke man ved denne gjenreise ville ta forholdene under okkupasjonen som forbilde, men komme bort fra ev. "foreteelser" fra den gang.

Og m.h.t. hva De nevner om "gjeldende lov" vil jeg anføre:
For det første kunne ikke eksilregjeringen utstede lover for okkupert

område o.s.v. Herfra er skrevet likelydende som til
Gjensidige samme dag.

Arbødigst

Bertil Aarberg.